

fastholde, at jeg har Loven paa min Side ogsaa i dette Stykke, og det ærede Medlem har Embedsmanden paa sin. Loven siger udtrykkelig og med Forsæt — thi der har været forsøgt paa at give Loven en anden Affattelse, men det er blevet forhindret —, som jeg nævnte før, at Formanden paa det før Afstemningens Begyndelse for Bælgerne betegnede Sted samler Valglisten og bestemminger vil blive sluttet, naar Ingen nu er til Stede, som begjærer at deltage i Valget. Loven vil ikke have givet dette Mellemrum, for at man kan løbe omkring i Byen og lede; thi der maa være Ende paa Alt; men den kræver, at Bælgeren skal passe sit Snit og være til Stede, efter som det lakker mod Enden. Han skal møde frivillig og i den Forstand uopfordret, og naar det ærede Medlem for at lægge noget Andet ind i Loven, end der staar, vil fortælle os, at der skal et Kvarter til — thi ellers kan en Bælger, der maasse staar ude paa en Raadstueplads, ikke tilkjendegive, at han vil stemme —, saa vidner det om et saadant Ubekjendtskab med saadanne Forhold, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem skal tale om Provindsrådstedernes Unliggerer; thi det er en Selvfølge, at naar Enhversomhelst siger: „Jeg ønsker at afgive Stemme“, selv om det er ude paa Pladsen, og det høres om ikke af Andre saa af hans Naboer, vil han faae den fornødne Tid til at vinde frem fra sin Plads og stemme. Men det ærede Medlem har Ret i, at Formanden vilde have Ret, naar han sagde: „Er der Ingen mere, der begjærer at deltage i Afstemningen, saa er Afstemningen sluttet“; thi da begik han en Feil; der maa være et lille Ophold efter Forholdenes Bestaaffenhed et noget længere, end vor ærede Formand gjør, naar han spørger, om Noget vil have Ordet. Hvis der intet Ophold blive gjort, som det ærede Medlem accentuerede, havde Formanden fuldstændig misforstaaet Loven. Men et saadant Ophold, at en Bælger eller to kunne svare So! So! og at der derfor nødvendig maa gives dem Tid til at komme til Afstemningsstedet, er naturligt; hvorimod en vilkaarlig Tid, der kan bruges til at gjøre hvad som helst, er imod Loven, og de Forhandlinger, hvorunder den er bleven til, og det er noget Nytt, som de Herrer ville have lagt ind deri. Jeg staar altsaa med Loven i dette vigtige Punkt, som Folkethinget bestemt har fastholdt ved Forhandlingen derom og ved flere Leiligheder; det ærede Medlem staar med en juridisk Embedsmand, der har levet i 25 Aar efter den gamle Sclendrian, og han vil, at ham og hans Embedsmand maa vi ikke røre ved; dem skulle vi lade staa, men jeg skalde vige til Side med Lovens Ord og dens Aand og dens Mening paa min Side. Nei, jeg viger ikke, mine Herrer med dette Standpunkt. Det ærede Medlem var saa god at tilføje, at det var ham, der talte fra et saa

upartist, ophøiet Stede, hvorimod, naar Andre behandlede en Sag, ja, hver Sag, klæbede der altid den rene Partisthed derved. Denne Beskyldning misforstaa vi ikke under disse Forhandlinger og i disse Dage; den skalde sættes i Glas og Ramme og hænges op rundt omkring til Erindring om, hvilket slem Folkething vi have haft i Januar og Februar 1879. Der er blot den Mangel, at det ikke skalde være en løst henkastet Insinuation, uden at noget som helst Bevis følger med. Men, naar han ikke kan omstøde, at den, han taler imod, staar med Loven i Haanden, medens han kun staar med sine beskaffede offentlige Myndigheder, skalde han lade Insinuationen ligge, hvor den hørte hjemme. Det ærede Medlem udviklede dernæst, at, naar ingen Moolighed var begaaet, naar det og det var oplyst, burde ogsaa Valget strax godkjendes. Sa, det indrømmer jeg det ærede Medlem: naar intet Mooligt er begaaet, eller hvis det og det var oplyst, kunne vi komme til at stemme ens om dette Valg; men det er netop Sagen, at de og de Klagepunkter ere ikke oplyste, og det betyder Noget, at det ærede Medlems Embedsmand forbigaar Kvarteret i sin Erklæring. Han nævner det ikke, skjøndt Klagen ligger for ham, og det udtrykkelig er sagt, at han har givet dette Kvarter; han nævner det, som sagt, ikke og billiger vel altsaa, hvad der er slet; men der foreligger Intet oplyst derom, og der er Intet sagt om, hvilken Betydning det har haft. Dersom sige vi: lad os faae det oplyst; maasse det da vil blive erkjendt som fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem her har ansøgt uden Bevis, eller maasse vil det vise sig, at vor Lov stadfæstes gennem Oplysningerne. Jeg har ingen forudfattet Mening om denne Sag og heller ikke noget som helst Ønske, saa at det ærede Medlem ikke her skal rette noget Krav til mig og tale om Upartisthed; thi jeg har ingen som helst politisk Interesse i Valget i Aalborg, enten det gaar til den ene eller den anden Side. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at, naar ingen Moolighed er begaaet med Hensyn til Fortættelsen af Stemmegivningen, og det viser sig, at Kvarteret, selv med de Uregelmæssigheder, der knytte sig dertil, kan taale at ses efter, saa er det fuldstændig lovligt, at man kommer til efter Kvarterets Udløb og forlanger sin Stemme afgiven, naar Stemmegivningen ikke er sluttet. Det er Noget, Ingen kan have Noget at sige imod, thi det er en Selvfølge, at Bælgerne ikke kunne gjøre ved, paa hvilken Maade Valghandlingen er bleven afbrudt. Altsaa, om vedkommende Bælger ere komne med Alt og eller paa anden Maade, maa de selvfølgelig have Ret til at forlange deres Stemme afgiven; det er saa selvfølgelig, at jeg ikke tror, det er nødvendigt, at jeg opholder mig derved. — Idet jeg nu har beviist, at Punktet med Hensyn til